

หงส์ฟ้า

หงส์ฟ้า

นาฏลดาถูกเรียกตัวกลับจากอเมริกา พร้อมครอบครัวแก่ใกล้คลอด คุณหญิงชญาผู้เป็นแม่ทำเช่นนี้เพราะก่อนที่สามีของเธอจะตายได้หมั้นหมายนาฏลดากับอนุวัฒน์ นักธุรกิจหนุ่มชื่อดัง ชญาคิดว่าจับลูกสาวใส่ตะกร้าล่องน้ำได้ เธอส่งนาฏลดาไปคลอดลูกที่ต่างจังหวัด โดยมีสำลี แม่หมของนาฏลดาคอยช่วยเหลือ นาฏลดาคลอดทารกเพศหญิง เธอผูกเส้นเชือกซึ่งเป็นหูกระเป่าผ้าไหมจิ้นลายหงส์ทองกับข้อมือของทารก ซึ่งเป็นของสิ่งสุดท้ายที่เจ้ามิ่งหล้า คนรักของเธอมอบให้ ก่อนที่เธอจะหนีจากไป นาฏลดาารู้เพียงว่าเป็นเจ้าชายจากรัฐอิสระรัฐเล็ก ๆ ทางตอนเหนือของประเทศไทย แต่ต้องจากเธอไปด้วยเหตุผลทางการเมือง มิ่งหล้าไม่สามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเขาได้ เพราะเกรงว่านาฏลดาจับลูกจะมีภัย

วิทย์ ได้รับคำสั่งจากคุณหญิงชญาให้ขโมยลูกของนาฏลดาไปทิ้ง นาฏลดาเสียใจมาก มีเพียงสำลีที่คอยปลอบใจ เธอถูกส่งตัวเข้าพิธีแต่งงานตามฤกษ์ที่ซินแสให้อย่างกะทันหัน...ส่วนเด็กทารกนั้นวิทย์ นำใส่รถตู้ไปทิ้งไว้ข้างบุญช่วย ขอทานริมถนน บุญช่วยตื่นขึ้นมาเพราะเสียงร้องไห้ของทารกตอนเช้าตรู่ แกเห็นทารกน้อยอยู่ข้างกะลาที่แกใช้ขอทาน บุญช่วยแจ้งขายนิม ให้ช่วยเลี้ยงทารกน้อย กระเป่าลายหงส์ที่ผูกข้อมือทารกทำให้แกตั้งชื่อทารกว่า หงส์ฟ้า แต่ขายนิมเรียกว่า นังกะลา บางทีก็ อีกะลา ตามแต่จะเรียก ในที่สุดทุกคนในสลัมก็เรียกเด็กหญิงว่า กะลา และต่างก็เชื่อว่ากะลา เป็นลูกของโสเภณีคนหนึ่งในช่อง ซึ่งวังหนิตำรวจแล้วนำเด็กมาทิ้งไว้ กะลาเองก็เชื่อว่าแม่ของตนคือโสเภณีคนหนึ่งในช่องนั้น ทุกครั้งที่กะลาเสียใจ เพราะถูกขายนิมตี เธอจะไปที่หน้าช่องแล้วก็เรียกหาแม่ ทำให้พิกุล แม่เจ้าเจ้าของช่องเกิดความเวทนาและรับกะลาเป็นลูกอ้อมกอดของพิกุล สร้างความอบอุ่นให้แก่กะลา โดยที่เด็กหญิงมิเคยรังเกียจ

กะลาเติบโตมาพร้อมกับเงาะ หลานขายนิม ซึ่งแม่คลอดแล้วก็มาฝากไว้ แล้วไม่กลับมาอีกเลย เงาะชอบลักเล็กขโมยน้อย กะลาไม่ยอมทำ แต่ก็ถูกขายนิมตี ถ้าวันไหน บุญช่วยไม่มีเงินค่าเลี้ยงดูมาให้ แกก็จะบังคับให้กะลาหาเงินมาให้แกแทน บ่อยครั้งที่กะลาได้เงินจากมานพ เด็กวัด ข้างสลัม มานพสงสารกะลา เขารู้สึกผูกพันกับกะلامาก

วันหนึ่งบุญช่วยถูกรถชน คนขับชนแล้วหนีไป กะลาต้องหาเงินค่ารักษาพยาบาลให้ได้ เธอตัดสินใจวิ่งราวกระเป่าของนาฏลดา ซึ่งลงจากรถมาซื้อพวงมาลัยข้างทาง แล้วกะลาก็วิ่งหนีเข้าไปในวัด มานพหาที่

ซ่อนไว้ แต่ก็ไม่วายถูกวิทย์ตามมาพบ วิทย์จับตัวกะลาได้พร้อมของกลาง มานพเข้าช่วยแต่ก็สู้วิทย์ไม่ได้ วิทย์ทุบตีกะลาแต่นาฏลดาเกิดความเวทนาจึงขอร้องไว้ และจะอุปการะกะลา เมื่อถามว่าพ่อแม่เป็นใคร กะลา ก็ตอบว่า พ่อเป็นขอทาน แม่เป็นผู้หญิงหากิน ทำให้อนุวัฒน์รังเกียจกะลาตั้งแต่แรกเห็น นาฏลดาขอให้ กะลาไปอยู่กับคน กะลาจึงเรียกค่าตัวเป็นค่ารักษาพยาบาลบุญช่วย เธอขอไปบอกยายนึมก่อน แล้วจะกลับมา พบ เมื่อถึงบ้านยายนึม กะลามอบเงินให้ สั่งให้นำไปเป็นค่ารักษาพ่อ เธอขอเพียงกะลาที่บุญช่วยใช้ขอทาน กับกระเป๋าใหม่จากรูปหงส์ทองติดตัวไปเท่านั้น แต่เมื่อพบมานพ เธอซึ่งใจในน้ำใจของเพื่อน จึงให้กระเป๋า หงส์ทองใบนั้นเป็นสิ่งตอบแทน ขอให้มานพสัญญาว่าจะไม่ทิ้งขว้างมัน เพราะมันคือสิ่งเดียวที่ยืนยันการมี อยู่ของตัวเธอ

กะลามาถึงรถตู้ของอนุวัฒน์ นาฏลดาดีใจมาก ขณะที่รถตู้จอดที่ปั้มน้ำมันแห่งหนึ่ง อนุวัฒน์ให้เงิน กะลาพันบาทเพื่อซื้อน้ำดื่ม กะลาหลงเชื่อ แต่เมื่อลงจากรถไป อนุวัฒน์ก็สั่งให้วิทย์จับรถหนีไป กะลาวิ่งตาม จนหกล้ม เธอคิดแค้น ผูกใจเจ็บ และคิดว่านาฏลดาเปลี่ยนใจ และไม่รักษาสัญญา ส่วนนาฏลดาเสียใจมาก ทั้งสองมีปากเสียงกันอย่างรุนแรง

ยายนึมนำเงินของกะลาไปเล่นหวย และใช้หนี้ค่าแชร์ที่ติดค้างเจ้าหนี้ไว้ บุญช่วยได้รับการช่วยเหลือ จากสถานสงเคราะห์ ขาของบุญช่วยเสียข้างหนึ่ง ต้องใช้ไม้เท้าพยุงตัว เขาเข้ารับฝึกอาชีพในสถาน สงเคราะห์คนพิการ รอคอยการกลับมาของกะลา ลูกสาวที่เขาแสนรัก เช่นเดียวกับมานพที่รอคอยการ กลับมาของเพื่อนรัก

ชีวิตสมรสของนาฏลดาเหมือนตกอยู่ในนรก อนุวัฒน์ทรมาณใจเธอ เขารู้ว่าตลอดเวลาเธอไม่เคยลืมคน รักเก่า รัชนิภา ผู้ซึ่งเคยใช้ชีวิตอยู่ที่อเมริกา นำความลับเรื่องที่เธอเคยท้องกับผู้ชายคนหนึ่งมาแล้ว ไม่ใช่ ผู้หญิงบริสุทธิ์ผู้คดอย่างที่คุณหญิงชฎามารดาของนาฏลดาบอกใคร ๆ รัชนิภาจ้างสด หั้วหน้าแม่บ้านให้ คอยรายงานความเคลื่อนไหว และหาทางกลั่นแกล้งนาฏลดาทุกวิถีทาง แม้สามีจะคอยช่วยเหลือ แต่ไม่ สามารถช่วยได้ทุกครั้ง รัชนิภาหาทางทำลายชีวิตสมรสของนาฏลดา เพื่อเธอจะได้อยู่กับอนุวัฒน์อย่าง เปิดเผย ไม่ใช่ในฐานะเมียเก็บอย่างที่เป็นอย่างในปัจจุบัน แต่นาฏลดาไม่สามารถหย่าได้เพราะธุรกิจของ ครอบครัวขาดทุนอย่างหนัก ต้องใช้เงินทุนของอนุวัฒน์พยุงธุรกิจไว้

กะลาเร่ร่อนไป ในขามเก่า ๆ มีเพียงกะลาที่ใช้ขอทาน เธอตัดสินใจใช้กะลาของบุญช่วยขอทานเพื่อยัง

ชีพ และรับจ้างทำงานสารพัด หลายครั้งที่ต้องผจญภัยแทบเอาชีวิตไม่รอด สุดท้ายเธอหนีไปแอบในโรงเรียน
แห่งหนึ่ง ครูอารี มาพบเข้าและอุปการะ จัดการให้เรียนหนังสือ ต่อมาคุณหญิงชฎากับนาฏดามามอบ
ทุนการศึกษาที่โรงเรียนนี้ นาฏดดาขอให้กะลาไปอยู่กับตนตามที่เคยสัญญากันไว้ กะลาต่อว่านาฏดดาที่ไม่
รักษาสัญญา คุณหญิงชฎาเห็นว่าลูกสาวมีความต้องการอุปการะกะลาจริง จึงยินดีให้กะลาไปอยู่กับตน คอย
รับใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ กะลาจึงลาครูอารีไปอยู่กับคุณหญิงชฎา อนุวัฒน์รู้เรื่องก็โกรธนาฏดดามาก สั่งห้ามไม่ให้
พาเด็กกะลาเข้ามาในบ้าน

กะลาโตเป็นสาว สวย ผิวพรรณดี คุณหญิงชฎาเมตตาอะลุ่มอล่วย และมักจะพาออกงาน คุณหญิงชฎา
เลยคิดจะตั้งชื่อให้เธอใหม่ แต่กะลาพอใจจะใช้ชื่อนี้ หรือไม่ก็ชื่อหงส์ฟ้า วันที่เธอเล่าให้คุณหญิงฟังเรื่องที่มา
ของชื่อหงส์ฟ้า นาฏดดาอยู่ด้วย ทำให้เธอมั่นใจว่ากะลาคือลูกสาวของตน แต่มีอาจเปิดเผยกับกะลาได้ เพราะ
รู้ว่ากะลายังไม่หายโกรธเธอ..อีกทั้งจะทำให้อดีตของเธอถูกเปิดเผยต่อสังคมวงกว้างมากขึ้น กะลานำเงินเก็บ
ก้อนหนึ่งกลับไปยังสลัม และเธอก็พบว่าสลัมกลายเป็นสถานที่ก่อสร้างคอนโดมิเนียมขนาดใหญ่ ซึ่งก็คือ
โครงการของอนุวัฒน์นั่นเอง ขายนิมเสียชีวิตแล้ว พิภพป่วยเป็นโรคร้ายตาย ศพยังเก็บไว้ที่วัด รอคอยญาติมา
ทำพิธี มาณพเล่าเรื่องนี้ให้คุณหญิงฟัง กะลามอบเงินจำนวนนั้นให้มาณพเป็นค่าทำศพพิภพ แล้วเธอก็ได้พบกับ
เงาะ หลานสาวของขายนิม ซึ่งออกจากสถานพินิจมาทำงานในสถานที่ก่อสร้างคอนโดมิเนียม เงาะเห็นกะลา
มีความสุขก็เกิดอิจฉาและหาทางลัดให้กับตัวเอง โดยขอมเป็นเมียเก็บของอนุวัฒน์ ซึ่งมาคุมงานก่อสร้างบ่อย
ๆ รัชณีวิภาผู้เข้าก็อาละวาดใส่เงาะ และเล่าเรื่องนี้ให้นาฏดดาฟัง แต่นาฏดดาไม่เจ็บร้อนเพราะเธอไม่เคยรัก
อนุวัฒน์เลย

พลโทชัชวาล เดินทางกลับจากอังกฤษ พาวายุ ผู้บุตรชายมาเยี่ยมชฎา วายุเห็นกะลาก็รักชอบ เขา
กลายเป็นแขกประจำที่บ้าน วายุได้รับการว่าจ้างให้ตกแต่งภายในคอนโดมิเนียมของอนุวัฒน์ เขาได้พบกับ
พริ้งพิไล หลานสาวของรัชณีวิภา พริ้งพิไลชอบวายุมาก จึงหาเรื่องกับกะลาบ่อย ๆ แต่วายุก็แอบมาพบกะลา
เสมอ

มาณพสอบบรรจุเป็นตำรวจได้ เขาถูกส่งไปประจำการที่ชายแดนที่ภาคเหนือ ขณะนั้นรัฐอิสระเกิดการ
รัฐประหารขึ้น มิ่งหล้าหนีตายเข้ามาในชายแดนไทย มาณพถูกสั่งให้ปฏิบัติภารกิจพิเศษ โดยการนำตัวเจ้ามิ่ง
หล้าเข้ามาในแผ่นดินไทยและดูแลรักษาในฐานะแขกของรัฐบาลไทย มาณพถูกย้ายเข้ากรุงเทพฯ

มิ่งหล้าซ่อนตัวอยู่ในแฟลตแคบ ๆ ของมานพ ในฐานะญาติคนหนึ่งที่พักพิงเดินทางมาจากต่างจังหวัด วันหนึ่งมานพหยิบกระเป๋าใส่ของออกมาดู มิ่งหล้าจำได้ และอยากพบเจ้าของกระเป๋าใบนี้มาก แต่ก็ไม่ยอมเปิดเผยว่าเพราะเหตุใด

พริ้งพิไลกับรัชณีวิวารวมหัวกันหาเรื่องกับกะลา กะลาตบสองน้ำหลานจนได้รับบาดเจ็บ อนุวัฒน์สั่งให้นาฏลดาตบหน้ากะลาแทนตนเป็นการลงโทษ นาฏลดาจำใจตบลูกทั้งน้ำตา คืนนั้นเธอสารภาพกับกะลาว่าเธอคือแม่ แต่กะลาไม่ยอมรับ พร้อมยืนยันว่าพ่อของเธอเป็นขอทาน ส่วนแม่เป็นผู้หญิงหากิน ถ้าคุณเคยเป็นผู้หญิงหากินมาก่อน กะลาก็จะยอมรับว่าเป็นแม่ คำตอบของกะลาทำให้นาฏลดาเสียใจมาก

มานพติดตามขบวนของคุณหญิงชฎามาสถานสงเคราะห์คนพิการ กะลาตามคุณหญิงชฎามาด้วย มานพกับกะลาดีใจที่ได้พบบุญช่วย กะลาบอกกับใคร ๆ ว่านี่คือพ่อของเธอ ส่วนแม่เสียชีวิตแล้ว นาฏลดาซึ่งไปร่วมการกุศลครั้งนั้นด้วย ได้ยินก็เสียใจมาก มานพชวนกะลาไปเที่ยวบ้าน มิ่งหล้าได้พบกับกะลา เขาแอบร้องไห้ดีใจ แต่ไม่กล้าแสดงตัวเพราะเกรงว่ากะลาจะมีอันตราย

เงาะแสดงความหมางเมินกับกะลาและทำทุกวิถีทางที่จะมีชีวิตที่ดีเหมือนกะลาให้ได้ แต่อนุวัฒน์กลับไม่ให้เงินทองอย่างที่เงาะต้องการ เงาะจึงต้องแฝงมาอยู่ในบ้านของอนุวัฒน์ หาเรื่องกับนาฏลดา แต่กะลาซึ่งรู้อยู่เต็มอกว่านาฏลดาคือแม่ของตน เธอจึงปกป้องนาฏลดาเท่าที่จะทำได้ ทำให้เงาะตั้งตัวเป็นศัตรูกับกะลาอย่างเปิดเผย กะลาจึงต้องรับศึกหนัก ทั้งจากพริ้งพิไล รัชณีวิวาและเงาะ

วายุให้บิดามาสู่ขอกะลา ชั่วเวลาตามใจลูก ทำให้พริ้งพิไลกับรัชณีวิวาไม่พอใจมาก กะลาไม่กล้าตัดสินใจเพราะชีวิตตนเป็นหนี้บุญคุณคุณหญิงชฎา ในวันหมั้นกันนั่นเอง พริ้งพิไลกับรัชณีวิวาจ้างนักข่าวมาทำข่าวคุ้ยคำพิเดของกะลา ชั่วเวลาอับอายที่จะบอกใคร ๆ ว่าสามีของตนมีกำเนิดที่น่ารังเกียจ กะลาวิ่งหนีแขกหรือในงาน เป็นที่สะใจของสองน้ำหลานเป็นอย่างมาก นาฏลดาจึงเปิดเผยกับทุกคนว่ากะลาไม่ได้มีกำเนิดที่น่ารังเกียจ เพราะเธอคือลูกของตน รัชณีวิวาจึงถามว่าพ่อของกะลาเป็นใคร นาฏลดาจึงเปิดเผยว่าพ่อของกะลาเป็นบุคคลสูงส่ง ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยตัวได้

อนุวัฒน์ข่มขู่นาฏลดาให้เปิดเผยความจริงว่าพ่อของกะลาเป็นใคร เขาทนไม่ได้ที่รู้ว่าตลอดเวลาานาฏลดายังมีใจให้ผู้ชายคนนั้น ไม่เช่นนั้นเขาจะถอนหุ้นในบริษัทของคุณหญิงชฎาให้หมด สังคมจะได้รู้กันเสียที

ว่าคุณหญิงงามมีแต่เปลือก และจะฆ่ากะลาเสียด้วย ในฐานะที่กะลาเป็นพยานรักอันน่ารังเกียจสำหรับเขานาฏลดคาแล้วคำพูดนั้นจึงบอกความจริงว่าพ่อของกะลาคือเจ้ามิ่งหล้า องค์รัชทายาทผู้สูงส่ง

อนุวัฒน์เรียกวิทย์ไปพบ ขอให้วิทย์สืบหาตัวมิ่งหล้า ซึ่งแอบมาซ่อนตัวอยู่ในกรุงเทพฯ ให้พบ หากพบก็หาทางเก็บเสีย อย่าให้มีชีวิตกลับไปที่รัฐของตนได้ งานนี้มีค่าจ้างงาม แต่วิทย์ไม่ตกลงเขาเปิดเผยว่าเขาหลงรักนาฏลดคาตั้งแต่เธอยังสาว และเขาก็ทำงานเป็นลูกน้องพ่อของนาฏลดคา เขาไม่สามารถทำร้ายจิตใจของนาฏลดคาได้ อนุวัฒน์ตกใจมากที่รู้ความจริง จึงไล่วิทย์ออกไปจากบ้าน เงาะแอบได้ยินจึงอาสาว่าจะทำงานนี้ให้ แต่มีข้อแลกเปลี่ยนคืออนุวัฒน์จะต้องหย่ากับนาฏลดคาและจดทะเบียนสมรสกับตนทันทีที่ทำงานนี้สำเร็จ เงาะเข้ามาสนิทกับกะลาอีกครั้ง นาฏลดคาย้ายเข้ามาอยู่กับมารดา ทำให้เธอเริ่มปรับความเข้าใจกับกะลา แม้กะลายังมีนิตติ้งกับเธออยู่ก็ตาม วายุตามมาจ้องอนแต่กะลาไม่มีใจให้แล้ว เธอรู้ดีว่าคนที่รักเธอมาตลอดคือมานพ

มานพพาชวนให้กะลาไปหาลุงมิ่ง กะลาถูกชะตากับลุงมิ่งอยู่แล้ว จึงไปเยี่ยม เงาะสงสัยจึงสะกดรอยตามไป และได้เห็นการเปิดเผยความจริงของพ่อกับลูก เงาะยิงมิ่งหล้า แต่กระสุนพลาดไปถูกกะลา มานพตามล่าเงาะ แต่เธอหนีไปที่คอนโดมิเนียม ซึ่งกำลังมีงานเปิดตัวอย่างยิ่งใหญ่ เงาะขอให้อนุวัฒน์ช่วยตน แต่อนุวัฒน์บอกให้เงาะหลบไปซ่อนตัวที่ไหนก่อน เงาะเสียใจมาก จึงยิงอนุวัฒน์ตายในงาน ต่อมามานพนำกำลังตำรวจมาจับตัวเงาะได้

นาฏลดคา มิ่งหล้า และกะลา ดีใจที่เปิดเผยความในใจต่อกัน กะลากราบพ่อแม่ของตน มิ่งหล้าเห็นว่าสถานการณ์ในรัฐของตนสงบแล้ว จึงชวนให้ทั้งสองไปกับตนด้วย กะลาได้รับรักมานพ วายุยอมรับความพ่ายแพ้ เขาเดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ พริ้งพิไลขอติดตามวายุไปด้วย ส่วนรัชณีวิภาสสูญเสียอนุวัฒน์ไปแล้ว ก็กลายเป็นบ่าวอยู่ในคอนโดมิเนียมร้าง เพราะไม่มีคนซื้อ กะลา เด็กหญิงที่ถูกชะตากรรมนำพาให้ประสบกับความลำบากแสนสาหัส ได้ใช้ความดีพิสูจน์ว่าถึงจะเป็นเพียงกะลาต่ำต้อย แต่เธอก็คือกะลาทองอันทรงคุณค่า ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งเชื่อมั่นในพลังของความดีและความกตัญญู

บทประพันธ์โดย : โยษิตา